

Nr 297.

Av herr **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1944/45.

Frågan om fälttygmästarens löneställning har under de senaste två åren i olika sammanhang varit föremål för behandling.

Sålunda framhöll arméförvaltningen i sitt utlåtande över 1941 års försvarsutrednings betänkande, att fälttygmästarens tjänstebefattning såsom generalfälttygmästarens ställföreträdare och hänsynen till hans ställning gentemot överstarna vid fälttygkåren m. m. syntes väl motivera en förbättrad löneställning. Vid denna tidpunkt hade emellertid 1941 års militära förvaltningsutredning ännu icke avgivit sitt betänkande. Då emellertid förevarande spörsmål nära sammanhänge med fälttygmästarens ställning inom en omorganiserad förvaltning, ville arméförvaltningen framdeles återkomma till frågan.

Förvaltningsutredningen föreslog sedermera att fälttygmästaren skulle vara generalfälttygmästarens ställföreträdare och med hänsyn härtill placeras i lönegraden Ob 2. I proposition 1943: 180 angående organisationen av försvarsväsendets centrala förvaltning upptogs emellertid beställningen allttjämt i lönegraden Oa 6, d. v. s. densamma som för överstar, placerade såsom byråchefer vid arméförvaltningen. Med anledning av en i ämnet väckt motion vid 1943 års riksdag, uttalade emellertid riksdagen (första särskilda utskottets utlåtande nr 4 och riksdagens skrivelse nr 321) att skäl kunde tala för att fälttygmästaren upptoges i lönegraden Ob 1.

I sina anvisningar till arméförvaltningen för uppgörandet av anslagsäskandena för budgetåret 1944/45 har chefen för armén i anslutning till förenämnda uttalande framhållit, att fälttygmästarens arbetsbörda och tjänsteansvar gjorde det berättigat att han uppfördes i lönegraden Ob 1. Arméförvaltningen, som delade arméchefens uppfattning om det berättigade i en högre löneställning, framlade även förslag härom.

Sedermera har från och med den 1 januari 1944 den av 1943 års riksdag beslutade omorganisationen av den centrala försvarsförvaltningen trätt i kraft. I Kungl. Maj:ts instruktion för arméförvaltningen har härvid stadgats, att fälttygmästaren skall vara generalfälttygmästarens ställföreträdare. Det åligger honom bl. a. att i generalfälttygmästarens ställe och med de befogenheter, som eljest tillkomma denne, avgöra visst ärende eller vissa grupper av ärenden. Det är sålunda utan vidare klart, att fälttygmästaren intager en i förhållande till byråcheferna överordnad ställning.

I proposition 1944:185 upptages emellertid fälttygmästaren alltså i samma lönegrad, Oa 6, som överstarna i byråchefsbefattning, ett förhållande som med hänsyn till ställning och tjänsteansvar knappast kan anses vara rimligt. Det berättigade i en högre löneställning torde för övrigt även framträda vid en jämförelse med löneställningen för vissa övriga befattningshavare inom de centrala försvarsförvaltningarna.

Till vad som anförts om fälttygmästarens ställning och tjänstebefattning inom arméförvaltningen bör emellertid även läggas den omständigheten, att han genom beslut av 1942 års riksdag beklåtts med den ansvarsfulla befattningen som chef för tygstaten, en personalkår bestående av omkring 350 personer med officers och underofficers tjänsteställning.

Som skäl mot en uppflyttning till lönegrad Ob 1 anføres i proposition 185 att lönegraden Ob 1 principiellt bör avses för chefer för större truppförband. Även om så är fallet beträffande det stora flertalet befattningar, upptages dock i denna lönegrad även andra befattningshavare, såsom chefen för hemvärnet och chefen för Stockholms örlogsvarv och marinöverintendenten. Något principiellt hinder för att även fälttygmästaren i anslutning till riksdagens uttalande hänföres till lönegraden Ob 1 kan väl därför knappast anses föreligga.

Med stöd av det sålunda anförda får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att beställningen som fälttygmästare från och med budgetåret 1944/45 skall vara uppförd i lönegraden Ob 1.

Stockholm den 22 mars 1944.

Nils Holmström.